

2016-01-29

R E M I S S V A R

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för inkomstskatt och socialavgifter
103 33 Stockholm

FI Dnr 15-14426
(Anges alltid vid svar)

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Betänkandet Tjänstepension – tryggandelagen och skattereglerna (SOU 2015:68)

Sammanfattning

Mot bakgrund av Finansinspektionens (FI:s) uppdrag att arbeta för att det finansiella systemet ger ett högt skydd för konsumenter invänder FI mot utredningens förslag till bestämmelser om värdering av arbetsgivares pensionsreserv. Enligt FI:s bedömning innebär utredningens förslag till 3–4 §§ lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. (TrL) en risk för att framför allt pensionstagare med tryggande i stiftelse utan kreditförsäkring får otryggare pensioner än andra grupper med likartade pensionsförmåner vid arbetsgivares eventuella konkurs. FI:s huvudinvändning gäller bestämningen av den ränta som har en avgörande betydelse vid värderingen av arbetsgivares pensionsreserv.

Framförallt i nuvarande lågränteläge skulle den föreslagna ordningen innebära att skyddet för nuvarande och framtida pensionärer blir otillräckligt. FI anser därför att det i lag ska framgå att försäkringstekniska grunder inte ska vara del av en allmän pensionsplan. FI anser vidare att det i lag bör framgå att kapitalvärdet av den pension som arbetstagaren intjänat vid beräkningstillfället ska beräknas med ledning av de försäkringstekniska grunder som anges i lag eller i föreskrifter, oberoende av om det finns en allmän pensionsplan eller inte.

I övrigt har FI följande synpunkter på betänkandet.

- FI är positiv till utredningens förslag om förtydligat och kompletterande tillsynsansvar, till det moderniserade språket i TrL, till möjligheter att göra ett uppehåll i utbetalningar eller förlänga utbetalningstiden för pension samt att överföra värdet i flera pensionsförsäkringar till en och samma pensionsförsäkring med samma försäkrad.
- Det bör införas en tydlig bestämmelse i lag som innebär att en pensionsstiftelse vid placering av tillgångarna måste beakta

arbetsgivarens åtagande

- Pensionsborgenärernas perspektiv bör beaktas i större utsträckning när avgiftsbaserade utfästelser tillhandahålls i egen regi. FI lämnar förslag på hur detta kan åtgärdas.
- Frågan om hur förslaget om höjd avkastningsskatt drabbar de försäkrades pensioner bör utredas vidare under den fortsatta beredningen av betänkandet.

Inledning

I FI:s uppdrag ingår att arbeta för att det finansiella systemet ger ett högt skydd för konsumenter. FI bedömer att utredningens förslag i ett avseende kan medföra en risk för att vissa pensionstagare får otryggare pensioner. Denna fråga behandlas i ett inledande avsnitt. Därefter lämnar FI sina synpunkter på betänkandet i övrigt.

Synpunkter

1 Begreppet allmän pensionsplan och försäkringstekniska antaganden

Se avsnitt 5.7–5.9 i betänkandet samt författningsförslaget till 3–4 f §§ TrL

1.1 Osäkerhet kring tolkningen av nuvarande lagstiftning

Begreppet *allmän pensionsplan* är, enligt nuvarande reglering, definierat i 4 § TrL. Det finns dock en oenighet om vad som ska omfattas av begreppet. Detta har betydelse bland annat när det gäller arbetsgivares beräkning av pensions-skuld, som normalt beräknas i form av ett kapitalvärde. Med anledning av dessa oklarheter har FI skickat två skrivelser till Tjänstepensionsbeskattnings-utredningen. Skrivelserna gäller dels tolkningen av begreppet allmän pensions-plan och dess betydelse när det gäller arbetsgivares beräkning av pensionsskuld (bilaga 1), dels förslag till en alternativ lagtext (bilaga 2). Som framgår av bilaga 1 anser FI att begreppet allmän pensionsplan enbart avser pensions-utfästelsernas utformning, dvs. förmånernas omfattning och villkor, men däremot inte ränteantaganden och andra antaganden som ligger till grund för beräkning av kapitalvärdet. Detta är enligt FI:s uppfattning den tolkning som ligger till grund för den nuvarande svenska och europeiska lagstiftningen på området.

Enligt nuvarande lagstiftning beräknas kapitalvärdet med ledning av försäkringstekniska grunder samt de föreskrifter som FI bemyndigats att utfärda med stöd av nuvarande 3 § i TrL. Någon begränsning gällande tillämpningsområdet av dessa försäkringstekniska grunder anges varken i TrL eller i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder. I FFFS 2007:24 anges vilka ränteantaganden (diskonteringsränta) som

ska användas vid beräkningen av kapitalvärde. Antaganden om diskonteringsräntor och andra försäkringstekniska antaganden (dödlighet m.m.) har en avgörande betydelse för kapitalvärdets (pensionsreservens) storlek.

Vissa aktörer hävdar dock, med hänvisning till 4 och 6 §§ TrL, att nuvarande reglering medger att arbetsmarknadens parter själva kan bestämma de försäkringstekniska grunderna för värdering av pensionsåtagandena genom att reglera dessa i en allmän pensionsplan. Exempelvis har PRI ideell förening, vilket nämns i betänkandet, valt att själv bestämma diskonteringsränta för företag med åtaganden inom ITP2-planen som har en kreditförsäkring i PRI Pensionsgaranti, med motiveringen att ränteantagande och andra antaganden för beräkning av kapitalvärde kan bestämmas i en allmän pensionsplan.

Av betänkandet framgår att utredningen konstaterar att det är oklart om nuvarande 4 § TrL utgör tillräcklig grund för arbetsmarknadens parter att själva bestämma försäkringstekniska grunder för värdering av pensionsåtagandena genom att reglera dessa i en allmän pensionsplan, eftersom beräkning av kapitalvärde ska ske med försäkringstekniska grunder som fastställs av FI.¹

1.2 Nuvarande tillämpning av tryggandegrunderna

FI har inte befogenhet att utöva tillsyn över arbetsgivarens beräkning av pensionsreserven, med undantag för de fall där FI redan har tillsyn över arbetsgivaren på grund av att den är ett finansiellt institut. Faktaunderlaget för den nuvarande praktiska tillämpningen av tryggandegrunderna är därmed begränsat för FI, både avseende i vilken utsträckning egna antaganden faktiskt tillämpas och i fråga om vilka antaganden som i så fall används. Det underlag som finns tillgängligt beträffande finansiella institutioner avseende vilka antaganden som tillämpas för närvarande visar på väsentligt högre diskonteringsräntor än de som föreskrivs av FI.

	FI Tryggande- grunder	Alecta Inlösen	PRI	Inlösen	PRI-anslutna Företag
År	Ränta %	Ränta%	Ränta %	Ökning %	Antal
2016	0,8				
2015	1,9	1,5	4,0		
2014	2,6	2,0	4,0	34	1 315
2013	2,2	2,0	4,0	35	1 386
2012	3,5	2,0	4,0	35	1 410
2011	3,6	2,0	4,0	35	1 471
2010	3,5	3,0	4,0	25	1 490
2009	4,2	3,0	4,0	15	1 522
2008	4,0	3,0	4,0	15	1 432

¹ SOU 2015:68 s. 173.

När det gäller den så kallade PRI-räntan som nämns i betänkandet har följande uppgifter inhämtats.² Fram till år 1994 följde PRI-räntan Alectas ränta vid inlösen av åtaganden enligt ITP 2. I ovanstående tabell visas PRI-ränta, Alectas ränta samt ränta enligt FI:s tryggningsgrunder (före skatt). Utöver detta visas hur mycket arbetsgivarens åtagande ökar med en beräkning baserad på Alectas inlösenkostnad i stället för PRI-räntan³. Slutligen redovisas antal företag med kreditförsäkring hos PRI.

Som framgår av tabellen ovan har skillnaden mellan Alectas inlösenränta och PRI-räntan ökat avsevärt under senare år. Fram till och med år 2010 utgjordes skillnaden av en procentenhet. I dagsläget utgör skillnaden 2,5 procentenheter. Vidare kan utläsas att skulden per 2014-12-31 ökar med 34 procent om företaget av någon anledning tvingas lösa in pensionsskulden, vilket innebär att ytterligare 34 procent måste skjutas till vid en sådan situation.

I betänkandet nämns KTP⁴-planen som en allmän pensionsplan som kan tryggas i egen regi och som tillämpar olika beräkningsparametrar. Konsumentkooperationens stiftelse, som är en av de största pensionsstiftelserna, är en gemensam stiftelse där 273 anslutna arbetsgivare tryggar utfästelser om förmånsbestämd pension enligt KTP-planen. Grunderna fastställs av stiftelsens styrelse på uppdrag av parterna för KTP-planen. En del av åtagandena är kreditförsäkrade. I nedanstående tabell visas den diskonteringsränta som tillämpats från år 2008 och framåt⁵ samt diskonteringsränta enligt tryggningsgrunderna. Som framgår av tabellen är den ränta som tillämpas lägre än räntan enligt tryggningsgrunderna t.o.m. år 2012. Det är först år 2013 samt år 2015 och år 2016 som en stor avvikelse uppstår och konsekvenserna blir betydande. Avvikelsen från tryggningsgrundernas ränta är mindre än för PRI-räntan.

Konsumentkooperationens pensionsstiftelse

	FI TRG	Stiftelse	MSEK	MSEK	
År	Ränta %.	Ränta %.	Skulder	Tillgångar	Förmånstagare
2016	0,8	2,3			
2015	1,9	2,7			
2014	2,6	2,8	20 884	23 946	77 250
2013	2,2	2,8	19 009	22 738	78 837
2012	3,5	3,4	18 473	21 778	79 350
2011	3,6	3,5	17 724	21 049	80 100
2010	3,5	3,5	17 750	21 026	81 300
2009	4,2	3,0	17 403	20 612	82 000
2008	4,0	3,0	17 448	19 912	86 000

² PRI-räntan fastställs av en stiftelse bestående av representanter för arbetsmarknadens parter och kan enligt stiftelsens tolkning tillämpas för åtaganden enligt ITP-planen som kreditförsäkras av PRI.

³ PRI Pensionsgaranti, årsredovisningar 2008-2014

⁴ Kooperationens tilläggspension

⁵ Konsumentkooperationens stiftelse, årsredovisningar 2008-2014

När det gäller de affärsdrivande verken och statliga företagen uppger Statens Pensionsverk att man valt att tillämpa trygghandgrunderna för de affärsdrivande verken, samt att man bistår de statliga företagen med beräkning av deras pensionsåtaganden enligt trygghandgrunderna, men inte gör någon uppföljning av om företagen använder sig av denna beräkning. En del av de statliga företagen har kreditförsäkring hos PRI och erhåller även beräkning från PRI med PRI-ränta för (delar av) sina åtaganden.

Förekomsten av olika beräkningsantaganden p.g.a. form för tjänstepensions-sparande eller allmän pensionsplan har, som utredningen påpekat, även negativa konsekvenser för den arbetsgivare som vill avsluta ansvaret för sina trygghanden i balansräkning eller i stiftelse genom inlösen i försäkringsföretag. En hög diskonteringsränta i jämförelse med inlösenränta kan innebära en stor resultatpåverkan, vilket enligt Länsstyrelsen i Stockholms län förekommer regelbundet.

I betänkandet anges⁶ att en synpunkt som har framförts är att kapitalvärdet med ledning av FI:s trygghandgrunder kan leda till en för lågt beräknad pensions-reserv. Detta förutsätter att FI:s ränteantagande är högre än inlösenräntan. Som framgått av ovanstående tabeller har detta i och för sig förekommit historiskt, men nivån på ränteantagandet är dock väsentligt lägre än PRI-räntan och under senare år även lägre än KTP-planens ränta. FI:s ränteantagande är baserat på ett 12-månaders genomsnitt av räntan för långa statsobligationer. Under år 2014 ändrades räntefoten från att ha baserats på den 30-åriga obligationen, som ansågs alltför illikvid, till att baseras på den 10-åriga obligationen. Med denna ändring anser FI att sannolikheten för att kapitalvärdet beräknat enligt trygghandgrunderna ska understiga inlösenvärdet minskat väsentligt.⁷

1.3 Finansinspektionens invändningar

FI anser att det inte är lämpligt att avtalsparterna ska ha rätt att själva bestämma värderingsgrunder. Det förekommer varken när det gäller tjänstepensionssparande i form av försäkring eller i tjänstepensionskassor, och bör därmed inte heller göra det för tjänstepensionssparande i egen regi (trygghande i balansräkning och/eller stiftelse). Det är inte heller konkurrensneutralt att ge avtalsparterna själva rätt att bestämma värderingsgrunder, framför allt inte med avseende på bestämning av diskonteringsränta vid värdering av pensionsförmåner. Ränteantagandet har en avgörande betydelse för avsättningarnas storlek och bör vara enhetligt för likvärdiga åtaganden. Utredningen påpekar även att det inte är tillfredställande att likvärdiga åtaganden värderas olika beroende på om ett åtagande följer en allmän pensionsplan eller inte.⁸ FI anser att denna problematik gäller även vid olika värdering av likvärdiga åtaganden beroende på form för tjänstepensions-

⁶ SOU 2015:68 s.183.

⁷ Inlösenräntan fastställs av försäkringsföretagens styrelser. Avseende ITP2 fastställs den av styrelsen för Alecta.

⁸ SOU 2015:68 s. 174.

sparande, t.ex. med eller utan kreditförsäkring i egen regi respektive i egen regi jämfört med försäkring.

Enligt utredningen föreligger ingen risk för tryggheten vid *tryggande i balansräkning* eftersom utfästelserna är kreditförsäkrade.⁹ Se vidare nedan om konsekvenser för *tryggande i stiftelse* under avsnitt 1.4. FI instämmer i att en kreditförsäkring väsentligt minskar risken i utfästelserna även om den inte görs helt obefintlig.

FI anser att det av det befintliga materialet inte går att, som utredningen gör, dra slutsatsen att systemet fungerat på ett tillfredställande sätt.¹⁰ För att göra en sådan bedömning behövs statistik över i vilken utsträckning utbetalda förmåner påverkats i konkursföretag med tryggande i stiftelser och utan kreditförsäkring. Vidare skulle det behövas statistik över huruvida en hög diskonteringsränta har påverkat utbetalade förmåner.

Därutöver anser FI att materialet bör kompletteras med uppgifter om hur många företag och hur många pensionsborgenärer som omfattas av allmän pensionsplan respektive under den av utredningen föreslagna regleringen och FFFS 2007:24.

Det förhållandet att arbetsgivare tar upp en skuld som i nuläget är väsentligt lägre än det värde skulden skulle åsättas vid inlösen i ett försäkringsföretag utgör en stor risk för pensionsborgenärerna, eftersom åtaganden därmed riskerar att inte kunna infrias i framtiden. FI anser att detta är ett tecken på att systemet inte är välfungerande.

FI är vidare tveksam till att den föreslagna förändringen är förenlig med tjänstepensionsdirektivet¹¹ avseende beräkning av pensionsskulden för pensionsstiftelser. Den frågan bör belysas i det fortsatta arbetet med förslagen.

I betänkandet diskuterar utredningen möjligheten att införa tvingande bestämmelser i TrL om att pensionsutfästelser som inte är kreditförsäkrade ska använda den diskonteringsränta som används vid inlösen i försäkringbolag, alternativt att införa ett lagstadgat krav på kreditförsäkring eller motsvarande säkerhet för samtliga åtaganden som beräknas enligt TrL.¹² Utredningen avstår dock, av skäl som inte framgår av betänkandet, från att föreslå den typen av ”långtgående ingripande i gällande rätt”. Enligt utredningen finns dock en möjlighet för FI att i föreskrifter ange sådana bestämmelser. FI finner det oklart vilka bestämmelser utredningen i detta avseende syftar till och på vilken grund FI skulle kunna meddela sådana föreskrifter, särskilt som utredningens förslag innebär att FI endast kan meddela verkställighetsföreskrifter. Även dessa frågor bör belysas i det fortsatta arbetet med förslagen.

⁹ SOU 2015:68 s. 174.

¹⁰ SOU 2015:68 s. 174.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

¹² Jfr. SOU 2015:68 s. 183f.

1.4 Konsekvenser av utredningens förslag till 3 och 4–4 f §§ TrL

Den föreslagna ändringen i 3 § TrL innebär att regleringen om antaganden för beräkning av kapitalvärde enbart träffar icke kollektivavtalade pensioner och de kollektivavtalade planer där parterna inte avtalat om antaganden för beräkning av pensionsreserver. Utredningens förslag till 3 § TrL innebär därmed att den enligt FI felaktiga, och enligt utredningen oklara, tolkningen av nuvarande reglering och begreppet allmän pensionsplan skulle bli gällande ordning.

FI:s bedömning är att konsekvenserna av att tillåta olika normer för framför allt diskonteringsränta inte är försumbara. Värderingen påverkar ett företags ekonomiska ställning, för närvarande med en ökning av skulden med mer än 34 procent för t.ex. ett företag som tillämpar PRI-ränta i jämförelse med inlösenränta eller FI:s tryggningsgrunder. FI anser att en alltför låg pensions-skuld utgör en risk för pensionsborgenärerna. Risker består i att åtaganden inte kommer att kunna infrias i framtiden, framför allt när det gäller tryggnings i stiftelse som inte är kombinerat med kreditförsäkring.

Vad avser tryggnings av en allmän pensionsplan i stiftelse anges i betänkandet att även dessa ”i regel” är kreditförsäkrade.¹³ FI delar inte den bedömningen. FI har i och för sig inga uppgifter om kreditförsäkring för samtliga stiftelser, och de uppgifter som finns särskiljer inte åtaganden enligt allmän pensionsplan från andra åtaganden. För de stora (fler än 100 förmånstagare) registrerade stiftelser som FI har delvis tillsyn över och som representerar mer än 95 procent av stiftelsekapitalet visar dock en undersökning från december 2009 att 37 av 81 stiftelser, dvs. mindre än hälften, var helt eller delvis kreditförsäkrade. I december 2011 var motsvarande 37 av 76 registrerade stiftelser helt eller delvis kreditförsäkrade hos PRI pensionsgaranti. För de mindre stiftelserna är förmodligen andelen kreditförsäkrade ännu lägre, eftersom en anledning till stiftelsetryggnings kan vara ett krav från PRI att fondera den del av åtagandet som överstiger PRI:s policy för enhandsengagemang.

Med en så stor värderingsskillnad föreligger även risk för felaktiga incitament vid val av tryggningsform och att arbetsgivare får problem vid inlösen i försäkringsföretag. En annan effekt är risken för att gottgörelse ur stiftelse bygger på en alltför hög diskonteringsränta.

1.5 Finansinspektionens förslag

FI:s förslag för att undvika de ovan beskrivna konsekvenserna är att det av TrL ska framgå att försäkringstekniska grunder inte ska vara del av en allmän pensionsplan och att kapitalvärdet av den pension som arbetstagaren intjänat vid beräkningstillfället ska beräknas med ledning av de försäkringstekniska

¹³ SOU 2015:68 s. 184.

grunder som anges i lag eller i föreskrift oberoende av om det finns en allmän pensionsplan eller inte (se förslag till ny lagtext i bilaga 2).

Med beaktande av det FI belyst ovan samt av de stora skillnader i diskonteringsränta som förekommer bör det även införas en övergångsregel. FI:s bedömning är att övergångsregleringen med fördel bör utformas så att effekterna av den nya lagstiftningen får utjämnas över flera år.

1.6 Principer och antaganden vid beräkning av kapitalvärde

FI föreslår att ett förtydligande görs i ett tillägg till 4 g § TrL avseende möjligheten att anpassa antagandena i 4 b–d och f §§ TrL till egenskaper i det aktuella förmånstagarbeståndet – se bilaga 2.

2 Övriga synpunkter

2.1 Förslag som FI är positiv till

FI är positiv till utredningens förslag

- att modernisera språket i TrL (avsnitt 5.4)
- om förtydligat och kompletterande tillsynsansvar (avsnitt 5.15)
- att det ska vara möjligt att göra ett uppehåll i pensionsutbetalningar eller förlänga utbetalningstiden även efter att pensionen börjat betalas ut (avsnitt 6.10)
- att det ska vara möjligt att överföra hela eller delar av värdet i flera pensionsförsäkringar till en och samma pensionsförsäkring med samma person som försäkrad (avsnitt 6.11).

2.2 Pensionsstiftelsens beaktande av arbetsgivarens åtagande vid placering av tillgångar

FI anser att det bör införas en bestämmelse i TrL som innebär en skyldighet för stiftelserna att ha kännedom om, och beakta, arbetsgivarens åtaganden vid placering av tillgångar.

I prop. 2004/05:165 föreslogs 10 a § tredje stycket TrL ha följande lydelse:

”Pensionsstiftelsen skall placera tillgångarna på ett sådant sätt att lämplig riskspridning uppnås. Tillgångarna skall, med beaktande av arbetsgivarens pensionsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, placeras så att stiftelsens betalningsberedskap är tillfredsställande...”

FI anser att en tydlig bestämmelse i lag, förslagsvis i likhet med ovannämnda förslag, som innebär att stiftelsen måste beakta arbetsgivarens åtagande vid placering av tillgångarna är av yttersta vikt för att stiftelsen ska kunna sköta

kapitalförvaltningen på det sätt som bäst gagnar dem som omfattas av stiftelsens ändamål och även i övrigt placeras på ett aktsamt sätt.

Arbetsgivarens åtagande är i allra högsta grad relevant för att veta hur tillgångarna ska kunna placeras på ett aktsamt sätt och på det sätt som bäst gagnar dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Är åtagandena okända för stiftelsen är det också svårt att veta hur lång horisont tillgångarna ska placeras på och hur viktningen av olika riskfyllda placeringar ska göras. Att veta när gottgörelse kan förväntas är också av stor vikt för att kunna sköta kapitalförvaltningen på bästa sätt.

2.3 Avgiftsbestämda utfästelser i egen regi

Se avsnitt 5.5 i betänkandet

FI anser att de avgiftsbaserade pensionsutfästelserna även bör bedömas ur pensionsborgenärernas perspektiv. FI ser ett flertal problem ur trygghets- och konsumentskyddssynpunkt med sådana utfästelser. En arbetstagare kan under sin aktiva tid ha tjänat in avgiftsbaserat pensionskapital från flera olika arbetsgivare. Det kan då vara väldigt svårt för arbetstagaren att bedöma hur stor den slutliga sammanlagda pensionen kan bli. De olika arbetsgivarna ska under lång tid, ända tills den sista pensionskronan är utbetald, hålla reda på alla detaljer beträffande pensionsåtagandena för alla anställda och tidigare anställda. Arbetsgivarna ska vidare betala ut pension svarande mot de avsatta kapitalvärdena. Det blir väldigt svårt att försäkra sig om att pensionen betalas ut till före detta anställda om ett företag av någon anledning har upphört att existera. Dessa svårigheter skulle minska i omfattning om pensionsborgenären hade rätt att kräva att förmånerna vid avslutad anställning, eller åtminstone vid pensioneringen, skulle överföras till ett försäkringsföretag eller pensionskassa. Genomförandet av en sådan bestämmelse skulle underlättas av en enhetlig värdering, vilket med stor sannolikhet skulle innebära att pensionsreserven minst uppgår till inlösenvärde.

2.4 Höjd avkastningsskatt

Se avsnitt 8.9 i betänkandet samt utredningens författningsförslag till 9 § lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

FI konstaterar att utredningen föreslår att avkastningsskatten ska höjas från 15 procent till 15,10 procent. Förslaget motiveras med att höjningen ska finansiera utredningens förslag i övrigt. FI avstyrker förslaget eftersom det även drabbar försäkringsföretagens pensionsförsäkringsverksamhet, som inte berörs av förslagen i TrL.

FI anser att det under den fortsatta beredningen av förslaget ytterligare bör utredas hur förslaget påverkar de försäkrade och storleken på deras pensioner. Utredningen har inte belyst hur mycket av den angivna avkastningsskatten som avser avkastningsskatt som försäkringsföretagen erlägger.

Avkastningsskatten i ett försäkringsföretag utgår från företagets placeringstillgångar. Den omfattar också de placeringstillgångar som ska täcka konsolideringsfonden (eget kapital) i icke-vinstutdelande försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag samt understödsföreningar (tjänstepensionskassor). FI:s bedömning är att försäkringsföretagen står för huvuddelen av det kapitalunderlag för år 2013 som anges i betänkandet (2 679 miljoner kronor).

FI anser vidare att konsekvenserna för försäkringsföretagen av den föreslagna höjningen av avkastningsskatten bör utredas i det fortsatta lagstiftningsarbetet (jfr avsnitt 8.6 i betänkandet). Enbart Alecta och AMF står för ca 40 procent av livförsäkringsverksamheten i Sverige, och båda företagen skulle påverkas av skattehöjningen. Enligt FI:s uppgifter (mars 2015) uppgår livförsäkringsföretagens (exklusive tjänstepensionskassor) tjänstepensionsverksamhets tillgångar belagda med avkastningsskatt om 15 procent till 1 832 miljoner kronor. Till det kommer den privata pensionsverksamheten som är belagd med avkastningsskatt om 15 procent.

FINANSINSPEKTIONEN

Magnus Strömgren
Tf. områdeschef Försäkring

Birgitta Niblaeus
*Rådgivare Försäkring,
ekonomie doktor
08-787 80 84*